

efter reglerne i artikel 4, A, nr. 4, i Genèvekonvention III af 12. august 1949 om behandling af krigsfanger har krav på tilsvarende behandling som krigsfanger. Det drejer sig f.eks. om krigskorrespondenter, civile medlemmer af militære flys besætninger mv.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i militær straffelov § 6.

Den personkreds, der efter § 1 er omfattet af militær straffelov, udvides under væbnet konflikt betydeligt.

Ved § 2, nr. 1, udvides personkredsen til »enhver der gør tjeneste ved det militære forsvar eller følger en enhed af dette«, dvs. enhver, som i en eller anden egenskab gør tjeneste ved eller følger en militær afdeling eller er ombord i et af søværnets skibe. Bestemmelsen omfatter f.eks. alle civilt ansatte under Forsvarsministeriet, herunder civilt ansatte, der beskæftiger sig med reparation og vedligeholdelse af militært udstyr, civile chauffører, journalister, præster, lodser mv., når de følger en militær afdeling.

Efter § 2, nr. 2, omfatter militær straffelov under væbnet konflikt også »krigsfanger samt sanitetspersonel og feltpræster (dvs. gejstligt personel), der tilbageholdes til bistand for krigsfanger, for så vidt ikke andet følger af gældende mellemfolkelige overenskomster«. Denne del af bestemmelsen indebærer, at krigsfanger mv. og andre her i landet internerede militærpersoner og dermed sidestillede er omfattet af militær straffelov. Dette er en forudsætning for at opfylde artikel 82 i Genèvekonvention III om behandling af krigsfanger, der for at sikre beskyttelsen af disse fastsætter, at krigsfanger i disciplinær og strafferetlig henseende skal være undergivet samme lovgivning og disciplinære bestemmelser som de væbnede styrker i øvrigt i det land, hvor de tilbageholdes. Konventionen stiller således på denne måde et krav om en effektiv ligestilling mellem krigsfanger mv. og tilbageholds- magtens eget militære personel.

Efter § 2, nr. 3, omfatter militær straffelov under væbnet konflikt enhver, der gør sig skyldig i overtrædelser af en række bestemmelser i militær straffelov.

Udtrykket »enhver« omfatter ikke blot enhver anden dansker, der ikke er omfattet af § 2, nr. 1, men også udenlandske statsborgere, herunder udlændinge, der begår disse særligt opregnede forbrydelser, uanset om forbrydelsen er begået i Danmark eller uden for landets grænser – forudsat, at Danmark er i væbnet konflikt.

De forhold i lovforslaget, som der henvises til i nr. 3, er: Krigsforræderi (§ 28), militær spionage (§ 29), ændringer af ammunition/krigsmateriel mv.

(§ 30), »fejhedsforbrydelser« (§ 31), røbeelse af militære hemmeligheder (§ 32), undladelse af at anmelde planer om visse alvorlige forbrydelser (§ 33), fremkaldelse af modløshed (§ 34), krigsforbrydelser mv. (§ 36), plyndring under væbnet konflikt (§ 37) og lig-røveri (§ 38).

Til § 3

Efter gældende militær straffelov § 2 finder loven også anvendelse, når en overtrædelse af loven er begået uden for den danske stat. Militær straffelov er således ikke territorielt begrænset. Derved skabes mulighed for dansk straffemyndighed for de lovovertrædelser, der er omfattet af militær straffelov. Bestemmelsen er bl.a. en forudsætning for at kunne indgå bi- og multilaterale aftaler, der kan sikre dansk jurisdiktion over dansk tjenstgørende personel under tjeneste i udlandet og dermed fritage dette personel for fremmed straffemyndighed.

Det er i praksis normalt en forudsætning for, at dansk personel kan deltage i internationale opgaver, herunder f.eks. fredsbevarende og fredsskabende operationer, at der i dansk ret er hjemmel til, at lovovertrædelser, der begås i udlandet af dansk personel under sådan tjeneste, kan retsforfølges i Danmark. Bestemmelsen indebærer samtidig en beskyttelse af udsendt dansk personel, som i udlandet har pådraget sig en sigtelse for strafbart forhold, idet danske myndigheder under henvisning til bestemmelsen kan kræve at forestå retsforfølgningen.

Bestemmelsen er således af afgørende betydning for Danmarks muligheder for at medvirke til løsning af internationale fredsbevarende opgaver mv.

Til § 4

Bortset fra en sproglig modernisering svarer bestemmelsen til den gældende militære straffelov § 3.

Bestemmelsen giver mulighed for, at enhver overtrædelse af militær straffelov, der begås af dansk militært personel over for udenlandske allierede styrker, kan retsforfølges af danske myndigheder. Det gælder såvel strafbare handlinger over for den pågældende forsvarsmagt som sådan, f.eks. krigsforræderi over for en allieret, som strafbare handlinger over for det pågældende allierede lands personel og materiel. Bestemmelsen vedrører både handlinger begået i Danmark og handlinger begået i udlandet, jf. forslaget til § 3. Bestemmelsen gør det muligt, at danske myndigheder under henvisning til bestemmelsen normalt vil kunne udgå, at dansk personel, der – især i udlandet – forser sig mod allierede landes forsvarsstyrker mv., bliver retsforfulgt af disse landes myndigheder.